

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok érkezővezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyílttérli cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

„Magyar járom.”

Ismét kezdődik a régi nóta. És ismét az oláh újságok fújják. Megint szervezkednek. Előszedik a régi fegyvereket és proklamálják a harcokat.

A bevallott cél az, hogy az oláh népet felszabadítsák a — magyar járom (?) alól.

Az indok az, hogy a magyar kormány csapatostól veti bűrtönre az oláh nép legjobbjait.

Már most lássuk: hol az igazság?

A ténybeli igazság az, hogy néhányan az oláh nép vezető férfiai közül tényleg börtönben ülnek.

És miért?

Egyszerűen azért, mert ellenkezésbe jöttek: nem a magyar kormány, hanem a — b ü n t e t ő t ö r v é n y n e l.

Ezért a meg nem engedett cselekedetért, vagyis a törvényes jogrend megbontásáért kerültek a börtönbe a büntetőtörvény és a bíróságok érvényes ítéletei alapján, nem pedig kormányi ténykedés következtében, tehát egyoldalú hatalmi intézkedésre.

És ha így áll a dolog, a mint-hogy az oláh újságírók lelkiismerete sem nézheti másképp — akkor ugyan miért szervezkednek ismét, mire való a régi dalnak felelevenítése?

Változott-e a törvény, vagy pedig a törvények tisztelete iránti polgári köteleességekben történt valami olyan egyetemes átalakulás, a melynek hatása alatt az oláh újságírók felszabadítva érezhetik magukat minden olyan köteleesség alól, mely rendezett jogállamban minden polgárra egyaránt hárul?

Mi ilyen fordulatról sem a jogi, sem az erkölcsi, sem a társadalmi rendben nem tudunk, de meg olyan nevezetes eseményről sem, mely alapul szolgálhatna az oláh újságíróknak arra, hogy alaptalan ráfogásokkal ismét elülről kezdjék a társadalmi békének felforgatását és a törvényes jogrend megbontásának műveit.

De hát ahhoz, hogy lelkiismeretlen emberek megbontsák azt a rendet, a melynek fenntartásához ők semmivel sem járulnak — bizony alig szükséges egyéb, mint az, hogy valaki, a ki tollat forgat, abba a tintába mártsa a tollát, a melyből az oláh újságírók cikkszelei kikerülnek.

Most már tehát ismét a régirendet akarják az oláh újságírók és népvezetők visszaállítani, vagyis azt cselekszik, a miért csak nem régen és igen sokan közülük ellentétbe jöttek a büntető törvénnyel és a következménye az lett, hogy igen sokan közülük most hordozni kénytelenek a súlyosabb következményeket.

Ugy olvassuk, hogy közelebből valamely kongresszus-félt fognak tartani abból a célból, hogy megvédjék az oláh népet a magyarok sanyargatásai és a kormánynak hatalmi tulkapásai ellen, vagy a mint ők mondják: felszabadítani az oláh népet a magyar járom alól.

Ugy látszik a tudósításokból, hogy erre a kongresszusra más nemzetiséghez tartozókat is készenlétnek meghívni, hogy az úgynevezett kisebb nemzetiségek mind együtt legyenek és együttesen állapítsák meg a védelmi hadjárat módjait és válasszák ki a szükséges eszközöket.

Hogy mire fog vezetni a kongresszus tanácskozása s főképen, miben fognak a kisebb nemzetiségek együttesen megegyezni — azt nem tudjuk, de azt látjuk, hogy ez uttal is csak olyan tarthatatlan indokokra hivatkoznak a szervezkedésnél, mint a hogy ezt a multban cselekedtek, vagyis ez uttal is csak panaszkodni fognak, mint eddig tették. Előszedegetik a régi dolgokat, az elnyomatást, a jogsérelmeket, a hatalmi tulkapásokat, a magyar erő-

szakosságot és több ilyesmiket és előreláthatólag csak az lesz a vége ennek az új akciónak is, a mi a réginek, t. i., a régi képzelte sebek megmaradnak: a „magyar járom“ (?) ezentúl sem lesz könnyebben elviselhető, no meg az, hogy a magyar állam ezentúl is öröködni fog, hogy a „kisebb nemzetiségek“ meg ne bonthassák a magyar államnak azon épületét, a melynek felépítéséhez ők amugy sem sokkal járultak, de a melyet annál többször ostromolnak.

Politikai hírek.

A függetlenségi és 48-as párt szerdán Bartha Miklós elnöke alatt ülést tartott, a melyben tárgyalás alá vette a képviselőház csütörtökön és pénteken napirendre kerülő egyes törvényjavaslatait, melyek közül vitát idézett elő a kamatlab leszállításáról szóló törvényjavaslat, a mennyiben a párt követelni fogja, hogy a váltótartozásoknál a késedelmi kamat 5 százalékra szállítsák le a tárgybán Polónyi Géza bizatott meg a párt álláspontjának kifejtését. A Rába-szabályozásról szóló törvényjavaslatot a párt nem fogadja el; a párt álláspontját Molnár József fogja kifejteni.

Állami kedvezmények a szőlőbirtokosoknak. A képviselőház földművelési és pénzügyi bizottságai több lényeges módosítást tettek ama törvényjavaslaton, melyet a pénzügyminiszter a szőlődezmaváltsági tartozások lerovására nézve adandó újabb állami kedvezmények tárgyában nyújtott be. Legjelentékenyebb módosítások közül az, mely szerint ha az elpusztult szőlőterületek kizárólag gyümölcsfákkal okszerűen s oly célból ültetettnek be, hogy az illető terület kizárólagos jövedelmi forrását a gyümölcs értékesítése képezze: a tulajdonosnak a dézsmaváltsági tartozásra vonatkozó leírások tekintetében ugyanoly kedvezményekre van igénye, mintha a beültetés szőlővel történt volna. A bizottságok egyebeknél helyeslik és méltányolják a törvényjavaslat intézkedéseit, a melyek az elpusztult szőlőterületeknek újabb beültetését hathatósan támogatva, szőlőbirtokok regenerálását is nagyban elő fogják mozdítani.

A horvátok és a Bánffy-kormány. A Bánffy-kormány imént publikált parlamenti munkaprogramja rendkívül kellemetlen hatást keltett a horvát tartománygyűlésben. Ugyanis neheztelnek a horvátok a Bánffy-kormányra, mert még a szünet után sincs felvéve a parlament munkaanyagába a zágrábi új építkezéseknek nyújtandó adoménetségre vonatkozó javaslat. Lukács László pénzügyminiszter eddig be sem terjesztette ezt a javaslatot, s ez a halasztás megzavarja a zágrábiak egész építkezési programját. A tartománygyűlés körében a Bánffy-kormánynak ezt a késedelmet azzal magyarázzák meg, hogy a miniszterelnök és gr. Khuen-Héderváry Károly horvát bán között némi ellentét vetődnek felszínre, a magyar kormány nem nagyon respektálja a bán óhaját, hogy ez a javaslat mielőbb benyújtván, sürgősen törvényerőre emeltessék.

Az állami költségvetés. A „Budapesti Közlöny“ tegnapi száma közli az állami költségvetésről szóló 1895. évi IV. törvényozik. A 421,072.698 forint rendes kiadás, 20,095.195 frt átmeneti kiadás, 20,095.195 frt beruházási kiadást, 6,597.602 frt rendkívüli közütségi kiadást, összesen tehát 468 millió 528,061 forintnyi kiadás 468,550.257 forint bevétel fedezi, és így fölöslegül 22,196 frt marad.

A t. Ház.

Budapest, április 4.

Rövid, kevésbé érdekes ülést tartott ma a képviselőház Berzeviczy Albert elnöke alatt.

Napirend előtt az elnök jelentést tett a megalakult bizottságokról és ezzel áttértek a kamatlab leszállításáról szóló törvényjavaslat tárgyalására, a melynek kapcsán jelentőségében bizonyára nem eléggé méltányolt vita fejlődött ki.

Matuska Péter előadói beszéde után a részleteknél Polónyi Géza kért szót és kimutatta, hogy mennyire helytelen és mennyire nem igaz érdekeket szolgál a törvényjavas-

latnak azon intézkedése, hogy míg a törvényes kamatok mindentű 5 százalékra szállítja alá, addig a váltóhitelnél, mintegy prémia gyanánt meghagyja a 6 százalékos kamatlabát — indítványozza tehát, hogy a 3-ik szakasz, mely ezt a rendelkezést tartalmazza, hagyassék ki.

Erdély Sándor igazságügyminiszter Polónyi argumentumait megdönteni igyekezett, hogy pedig ez neki mennyire nem sikerült, azt Holló Lajos bizonyította be, a ki újabb hathatós érveket hozta fel Polónyi indítványa mellett, azt a maga részéről is elfogadásra ajánlotta, a többség azonban a bizottság szövegezése mellett nyilatkozott.

A szőlődezmaváltsági törvényjavaslatnál Bernáth Bélának egy indítványát fogadta el a pénzügyminiszter és a képviselőház, mire a következő három törvényjavaslatot vita nélkül intézték el.

A napirend utolsó pontját a konstanci-nápolyi nagykövetségnek számára emelendő jenikői kéjlakra vonatkozó miniszteri jelentés képezte.

Ugron Gábor rámutat arra, hogy a jelentésben az van, hogy a költségek a közös pénzügyminiszterium aktívából fedeztetnek. Ha ezek a közös aktívák léteznek, osszák fel őket, de ne csináljanak belőle rendelkezési alapot, főképpen pedig mutassanak be ezekről számadásokat, mert vagyont kezelni a nélkül, hogy arról nyilvános számadásokat elő terjesztenének, nem lehet. Kéri a pénzügyminisztert, hogy ezeket a jelentéseket, akár a parlament, akár a delegációk elé terjesszék, hogy a parlamenti jog érvényesíthessen. (Helyeslés.)

Az ellen is kifogást emel, hogy a két állam megállapodásra jutott, hogy azok mint közös tulajdon telekkönyveltettek, ehhez a miniszternek éppen ugy nem volt joga, mint ahhoz, hogy az Ausztria-Magyarország területén levő közös tulajdonokat képezett épületeket, nyaralókat eltulajdonítsa, az országgyűlés megkérdése, illetve külön törvényjavaslat nélkül. Ezen két indokból nem veszi tudomásul a jelentést.

Ugron Gábor helyeselt beszéde után ámbár a határozathozatalhoz szükséges 100 képviselő nem volt jelen, az elnök többeknek tiltakozása dacára mégis kimondta a határozatot, mire az ülés déli tizenkét órakor véget ért.

A budavári merénylet.

Budapest, április 4.

Keresik a tettest.

A merénylet dolgában a mai nap folyamán semmi lényegesebb fordulat nem állott be. A rendőrség azt hiszi: hogy Szeless Adorján követte el, kinek hollétére maig sincs biztos hír. Némelyek úgy hiszik, hogy a rendőrség tartja fogva. E körülménynek azonban ellentmond már az is, hogy a kir. ügyészség Szeless Adorjának, kinek ma kellett volna megkezdnie fogházbüntetését, körorzését rendelte el.

Valószínű, hogy megszökött. Legalább erre enged következtetni, hogy sehol nem találják s hogy semmi életjele nem ad magáról. Tegnap ugy hitték, Pusztá-Battonyára utazott Verhovay Gyulához, de az ottani rendőrség visszautasította a budapesti főkapitánysághoz, hogy Szeless Adorján eddig nem érkezett oda.

A merénylet ügye különben mindinkább titokzatosabb válik. A rendőrség gyanúja Szelessre esik, kit nagy buzgalommal kerestet. A belügyminiszter pedig 2000 korona jutalomdíj kifizetését engedélyezte a rendőrségnek a Hentzi-szobor ellen intézett merénylet tettesének kézrekerítője számára.

Szeless Adorján nejét az események híre nagyon megrémítette. A sajnálatra méltó aszszony már több ízben járt a rendőrkapitányságnál, hogy valami hírt kapjon férjéről, mert ő se tud róla semmit sem. De a rendőrségnél mit se közöltek vele.

Karácsonyi rendőrkapitány ma kihallgatta Szelessné, kikérde, képesnek tartja-e férjét ily tett elkövetésére, mire az asszony egész határozottsággal „nem“-mel válaszolt. Tóth Ödön ismert denuncziájára csak annyit válaszolt, hogy férje tréfálhatott azzal az urral, mert mindig szerette a tréfát.

A mai kutatásoknak különben meg volt az az az eredménye, hogy megtudta a rendőrség, hol töltötte Szeless a múlt éjszakát. Itt is Tóth Ödön volt segélyére. Reggel beállított a főkapitányság épületébe, hol előadta, hogy neki gyanúja van, hogy Szeless Adorjánt Zarándy A. Gáspár rejtegeti. Ez újabb följelentést bizonyos kételyvel fogadta

a rendőrség s el se bocsátotta Tóthot addig, míg szavainak valódiságáról meg nem győződött. A detektívek nagy nehezen ráakadtak Zarándy, ki készséggel kijelentette, hogy Szeless Adorján az elmúlt éjszakát nála töltötte el. E kijelentésre szabadon bocsátotta a rendőrkapitány Tóthot, ki, úgy látszik, önmaga is érzi cselekedetének erkölcsi súlyát, mert ma egy nyilatkozatban akarja magát fehérré mosni. Eljárása fölött különben általános a rosszallás.

Dr. Tóth Ödön, a denuncziás, vallomástévesztési mániában szenved. Ma újból ott látatlanodott a főkapitányság épületében, hogy följelentését még egy pár részlettel kibővítsé, Karácsonyi rendőrkapitány azonban ismerve ennek az urnak viselt dolgait s kétes existenciáját, vallomásra rá sem hederített, sőt még késő délutánig egynemely privát ügye tisztázása végett, benn tartóztatta a főkapitányság épületében.

Szelessnénél.

Egyik laptudósító tegnap este künn járt a rendőrség által üldözött ember lakásán, a hol Szeless Adorján neje, ennek nővére, és az apró gyermekek remegve várnak minden hírt, a mely felderíti a nagy bizonytalanságot és vagy megnyugtatója, vagy végképpen lesújtja őket.

A szerencsétlen asszony nagy bizalmatlansággal fogadta tudósítónkat, mert tegnap óta mindenkre gyanakszik, és senkit se lát szívesen, a ki a rá nézve szomorú ügyben jön hozzá. A detektívek igen sokat zaklatják és ha elmennek is, nem távoznak a ház tájékáról.

Szelessné különben elég nyugodtan beszél a történetekről. Azt hiszi, ugymond, hogy férje ártatlan és hogy a rendőrség tényleg fogva tartja, de csak azért, hogy a fogság megtörje és vallomásra kényszerítse.

Érdekes, hogy déltájban egy elzúllt külsejű 40—45 éves férfi tolakodott be hozzá a lakásnak hátulsó ajtaján. Az idegen előadta, hogy őt is üldözte valamikor a rendőrség, mert őszinten kimondott mindent, a mit gondolt. Börtönben is szünylődött, aztán mikor onnan kiszabadult, lakatos mesterséget volt kénytelen tanulni, mert három évi hivatalvesztése is szólt az ítélet.

Szelessné meg akart szabadulni a kellemetlen embertől és tuszkolta kifelé. De a hivatalos vendég nem tágitott és folytatta a monológját, azt állítván, hogy a nagyságtól függ mindkettőjük boldogsága.

— Hogyan gondolja ezt? kérdezte Szelessné.

— Ugy gondolom felelt az elzúllt ember, hogy elmondana nekem egyet-mást abból, a mit a férjéről tud, mert hiszen most már ugyis bizonyos, hogy ő követte el a merényletet.

— Aztán mit mondjak el? Nem tudok én semmit s a férjem ártatlan.

— A nagysága bizonyosan tudja, hogy férje hol van. Mondja meg nekem, ne féljen, semmi baja nem lesz, azt biztosítom, hogy ezt később megköszönjük egymásnak.

Szelessné és nővére aztán nagynehezen kituszkolták az embert, a ki legalább egy kis alamszant kért. Kapott is tíz krajczárt, a melyről Szelessné azt mondta, hogy tekintse ugy, mintha tíz forintot adott volna, mert olyan nehéz helyzetben van, hogy nem tudja, pár nap múlva mit fog enni adni gyermekeinek.

Az elzúllt ember később a Csömöri-ut felől ismét visszatért és sokáig állkodott a kertben. Be is zörgetett a lakásba, de a két nő, Szelessné és nővére nem merték többé berekesztetni, annyira féltek tőle.

Esfelélt tudták meg aztán, hogy mire céloztak a tolakodó kéregető homályos szavai. Ekkor ugyanis már szétkézen elterjedt a híre, hogy a főkapitány kétezer korona jutalmat ígér annak, a ki Szeless Adorján nyomára vezet, vagy őt elfogja.

Szelessné nővére abban a meggyőződésben van, hogy az elzúllt ember titkos rendőr volt áruházban s mint agent provokateur talán azt akarja megtudni, hogy a két nő nem rejtegeti-e valahol Szeless Adorjánt, a ki időközben esetleg hazaérkezhetett ugy, hogy a detektívek nem vették észre.

A merénylet első kísérlete.

Az e hónap másodikára virradó éjjel elkövetett bombamerénylet — mint az „E-s“ értesül — már a múlt hónap 26-dikának éjjelén megkísérlettek, de akkor nem sikerült. E rendkívül érdekes előzményre vonatkozólag a következőket jelenthetjük:

Március hónap 26-án éjjeltájban hatalmas durranás rázkódtatta meg a levegőt a budai várban. A durranás a várszínház-utca felől hallatszott.

A nagy durranásra, mely határozottan petárdarobbanás volt, a miniszterelnöki palota elől rögtön oda rohant a rendőr, a katonai őrszemek, számszerint négy, „Gewehr he-raus“-t kiáltottak. Pár percz alatt megnepsült a várszínház-utca és környéke; kormákból, kávéházakból odaszaladtak a vendégek, a szomszédos katonai épületekből pedig több katoná és magasrangú tiszt termett a helyszínén.

Néhány percz múlva szurony-szegezve rohant a Hentzi-szoborhoz a közel teljes katonai készenlét, mert már akkor mindenki arra gondolt, hogy a Hentzi-szobrot robbantották fel. A kivonult katonai őrség a szobor körül egyetlen lelket sem talált s a robbanás nem is ott, hanem a várszínház-utczában történt.

A rendőrségtől nyomban megjelentek a hivatalos személyiségek, de semmit sem tudtak konstatálni, csak azt, hogy petárda robbant fel, olyan azonban, a mely semmiben sem tett kárt, csak nagyot durrant.

A rendőrség azóta is nyomozott ez ügyben, de csak most vált előtte világossá, hogy március 26-án is merényletet akartak elkövetni az odiosz szobor ellen.

A tegnapi virradó éjjel ugyanis, a robbanás után, rakétpetárdákat leltek a detektívek az Albrecht-uton. Ezek a rendőrség véleménye szerint szintén a bombavetőtől származhattak. A rendőrség abban a hitben van, hogy márc. 26-án akarták már elkövetni a merényletet s nagyobb zavar támasztása céljából robbantották fel előbb a durranó petárdát s valami előre nem látott körülmény akadályozta meg azután a tervezett merénylet végrehajtását vagyis a Hentzi-szobornak szánt bomba elcsúszását. A főkapitányság most természetesen a merénylet előzményeit is nagyban nyomozza.

Legújabb hírek.

Budapest ápril 4.

A Hentzi-szobor ellen elkövetett merénylet ügyében ma sem haladt előre valami nagyon a vizsgálat. A rendőrség lázasan nyomoz s detektívei közül, a kiket tegnap reggel mozgósítottak az akik azóta nem pihentek, többen egymásután kidőlnek s ma már beteget jelentettek.

Ma délelőtt is sorra robogtak a főkapitányság palotájába a kocsi a kiküldött detektívekkel, a kik azonban a merénylet állítólagos tettesének, Szeless Adorjának hollétére semmit sem mondhattak. Seffer Lászlót, akit a rendőrség szintén nyomozott, a detektívek megtalálták és elővezették. Karácsonyi rendőrkapitány harmadfél órán át hallgatta ki Seffert, aki állítólag olyan adatokat szolgáltatott, a melyeknek alapján Szeless Adorjánt megtalálhatják.

Barabás Albert helyettes detektívfőnök szét is küldte embereit s utasította őket, hogy kutatásuk eredményét nyomban jelentessék telefon utján. Karácsonyi kapitány addig együtt maradt Seffer Lászlóval. Két óráig egy detektíven kívül mindnyájan viszárszerkeztek, de minden eredmény nélkül.

Szelessné azt hiszi, hogy férje a rendőrség vendégszeretettel élvezi. Férjéről csak azt mondhatja, hogy családját imádja, s egy napig sem hagyta őt bizonytalanságban, főképp, a mikor tudja, hogy övéi szükségét szenvednek.

A tegnapi Szelessnéknél járt gyanús alakot Szelessné és testvére agent-provokátornak tartja, mert annak az embernek, noha piszkosnak és sárosnak látszott, szépen gondozott szakála és haja volt.

Szelessné ma dr. J. J. aláírással levelet kapott, a melyben azt írja J. J., hogy legyjen nyugodt férje sorsa felől. Nagyon csodálja, hogy a rendőrség ártatlan embert gyanúsít, holott a merényletet ő követte el. Sajnája, hogy nem sikerült a merénylet, de mások majd jobban fog sikerülni. A titokzatos levélről továbbá azt írja, hogy őt nem fogja kézrekeríteni a rendőrség.

A nyomozást az is megnehezíti, hogy a detektívek és rendőrök legnagyobb része nem ismeri Szeless Adorjánt, mert bár a rendőrségnek Szelessről két arcképe is van, azokat nem sokszorosították.

Szeless Adorján levele.

Szeless Adorján a következő levelet intézte nejéhez:

Budapest, ápr. 2.

Szeretett édes jó anygalm!

Megnyugtatódsodul írom e sorokat sietve, mert nem tudom, mit hoz reám a közel jövő. A Hentzi-szobor elleni merényletben nincs részem, sőt sejtelnem sincs arról, ki a tettes. Az, hogy a nevem mégis kapcsolható hozható a dologgal, egy haszontalan stréber műve, ki magát orvosnak adja ki s kivel igen feltűnő ismeretségben állók; soha komolyan nem vettem s parasztos modora miatt lehetőleg kerültem. Mult hó végén találkoztam vele utoljára a gőzfürdőben s fűrdés után a vendéglőben. A nálam levő alsó ruhát felvettem s a levelet ismét becsomagoltam a papírba. Midőn már menni akartunk, azt kérdezte tőlem, hogy mi van a csomagban. Bosszantott eme kíváncsisággal és meg akartam tréfálni. Titokzatos arccal sugtam neki: Dinamit, a melylyel a Hentzi szobrot fogom felrobbantani. Még ő nevetett feletle s maga tette ama megjegyzést, hogy ámbár ő sem tartja a szobrot illőnek ott, a hol áll, még sem hiszi, hogy dinamittal járják fűrdőbe. — Többet egy szóval sem beszélünk a tárgyról.

ról és én örültem, hogy lerázhattam magamról ezt az előttem nem rokonszenyes embert.

Mégis arról értesülök, hogy ő volt, a ki ezen képtelen vádat emelte ellenem és feljelentett. De én már nyitjára jöttem annak, a mit őt erre indította. Ő ugyanis jogerős ítélettel hat heti államfogházra lett ítélve valamért és már két ízben kapott halasztást büntetése megkezdésére. Most ezen halasztás letelt és büntetését meg kellett volna kezdenie. Valószínűleg abban reménykedik, hogy míg a vizsgálat tart, ismét elhuzhatja büntetése megkezdését, sőt tán lojalis magatartásáért kegyelmet is kap. Ezzel az emberrel nem érdemes foglalkozni és azért csak azt írtam meg róla, a mit tudnod kell. Bárcsak elszakadt volna még hétfőn, most nem lenné ily kellemetlen számomra; de attól tartok, hogy akkor végképen kifogyok az időből az ügyezésére. Ugy is sok időt vesztettem, mert ha 6-órát nem bírom azt megszerezni, úgy kénytelen vagyok fogságot megkezdni. Feltettem tehát magamban, hogy a még hátralevő szabad időmet erre fordítom. Légy édes jó angyalom nyugodt miattam és ha aggodalmak környékeznek, fordulj Istenhez, méris erőt hitéből és tekintsd szeretettel apróságainkra, a kiknek a te példás anyai szeretete és gondoskodása még nagy szükségük van. Csakold meg szeretettel kisikéinket helyettem és ha valamelyik beteg, rögtön kérd fel Aczél dr. urat, hogy meglátogassa. Isten veletek, csókolak ezerszer, vagyok

örökké hűséges férjed
Szeless Adorján.

Hogy áll a világ ?

Orosz készülődések.

Köln, ápril. 3.

A Kölnische Volkszeitung pétervári magánforrásból arról értesül, hogy az orosz hadügyminiszterium az Amur partjai csapatokat von össze; továbbá, hogy husz hadi eszközökkel megrakott nagy hajót küld Vladivostokba. Az Amur partjain állítólag 85,000—90,000 ember koncentrációját rendelte el a hadügyminiszter.

Az új spanyol király.

Madrid, ápril. 3.

A képviselőházban Sagasta kijelentette, hogy a liberálisok a jelenlegi kormányt támogatni fogják. Canovas miniszterelnök kijelentette, hogy a kormány az összes politikai szabadságokat oltalmazni fogja.

A kubai lázadás.

Madrid, ápril. 3.

A kubai kormányzó jelenti, hogy a felkelők a hegyek közé vonultak vissza, a hol erősítéseket várnak; azonban a spanyol csapatok nagy gonddal őrzik a partokat.

Natalia királyné Szerbiában.

Belgrád, ápril. 3.

Natalia exkirályné május 12-én visszatér Belgrádba, fogadtatását illetőleg nagy ünneplésségre készülnek. A királyné fogadásán jelen lesz a szeptuina küldöttsége is, a minek főképen az a célja, hogy elégtételt szolgáltasson a királynénak azért a bánásmódot, melyben az előbbi szeptuina részesített. Nagy ünnepélyt terveznek május hó 14-én, a királyné nevenapján is.

Herz Kornél.

Páris, ápril. 3.

Herz Kornél a hírhedt panamistát megint törvény elé hívták május 15-ére, mert egész-

ségi állapota kedvező. Alig, hogy ez köztudomásúvá lett Herz Kornélról, máris azt híresztelték az általa eltartott lakok, hogy egészségi állapota megint rosszabbra fordul és alig fog megjelenhetni a törvényszék előtt. Már botrányosnak mondják a többi lakok, hogy Herz három esztendőn át oly beteg, hogy Párisba nem tud elmenni és mindig akkor súlyosodik baja, a mikor megeztálják.

Régi merénylet.

A „P. N.” állítólag teljesen hitelt érdemlő forrásból kapja a következő értesítést.

A Hentzi-szobor légherőpítés nem most először volt tervbe véve. A sajtó legnagyobb része ezt az alkalommal konstátálta ugyan, de sehol sem mondatott el a következő dolog, a melynek föltétlen hitelessége minden jótállást elláallunk. Az elmondandó eset sokféle tanulságot rejt magában. Nincs szándékunkban a tanulságokat levonni, csak annyit jegyzünk meg: komoly, sőt igen komoly kísérlet történt már ezelőtt tizenéves évvel a Hentzi-emlék lerombolására, oly kísérlet, mely ha az utolsó perczben a műszaki tudás és az érettebb megfontolás nem kerekedik felül, feltétlenül romba dönti nem csak magát a szobrot, de a vár legnagyobb részét, sőt ayilván az alagutat is, a mi ezer, meg ezer emberélet vesztével jár vala. Akkor a műszaki tudás és az érettebb megfontolás lépett az utolsó perczben közbe; most a megfontolatlanság veszélyeket okozhatott volna ugyan, de a műszaki tudatlanság és veszedelmek szerencsésen elhárította. Az ország sorsáért felelős emberek dolga, hogy ebből a konkvenciákat levonják. Mi nem szüggérünk nekik semmit. Csak elmondjuk a tényeket, a melyeknek valódiságához már csak azért sem férhet szó, mert hisz a közönség soraiban tudunkkal százakra megy azoknak száma, a kik annak idején, bár egymásról nem tudva, de egyénenként a legapróbb részletekig be voltak avatva.

Az 1881-ik év kora tavaszán többnyire a fővárosban, de azért egy némely vidéki helyen is a radikális magyar érzesűkről ismert férfiakat egy-egy bizalmas barátjuk felszólította, hogy adakozzanak egy közelebből meg nem nevezhető hazafiás célra. Ha adakozott az illető, akkor az a barát megkérdezte, kíván-e részt venni e cél propagálásában, igenlő esetben be volna avatható a titokzatos ügybe.

Voltak, a kik adakoztak, de a kíváncsiság őket tovább nem győttörte. Voltak viszont kíváncsiabbak és vérmesebbek, a kiket a dolog misztikus látszata izgatott, s a kik tehát beavatásukat kérték.

Ezeknek aztán elmondták, hogy a Hentzi-szobornak légherőpítéséről van szó. E célra titkos társulat alakult, a melynek olyan volt a szervezete, hogy a tagok közül csak kettő-kettő tudott egymásról: az, a ki a belépésre felszólított és az, a ki a belépésre felszólított. Minden tag csak egy-egy adepotus volt feljogosítva megnyerni. A vállalkozás szükséges pénzösszeg rövid pár hét múlva összegyűlt. A terv az volt, hogy a Hentzi-szobrot ugyanaz év márczius tizenötödikének hajnalán egy dinamit-akna segítségével röpítsék légbe.

A titkos társulat tagjainak összessége tudott e dátumról, s minthogy ugyancsak az 1881-ik év márczius 13-án, tehát két nappal a megállapított határidő előtt történt Szent-Pétervártól a II. Sándor csár ellen intézett nihilista-merénylet, a mi összeesküvőink fokozott izgalommal néztek a szabadságharc ez esztendő évfordulójának hajnala elé.

A pesti Dunaparton 1881. márcz. 15-én már hajnali három óráról kezdve feltűnően sok intelligens sétáló akadt, a kik közül bizonyára nem egy, szorongó szívvel pillantga-

tott fel Budavárának a hasadó hajnali szürkület által még alig érintett magaslatra felé. Reggeli öt óráig kellett volna az eseménynek megtörténnie. Öt óra elmult volt és semmi dörögés nem hallatszott.

Csalódottan, s talán nem éppen kellemtlenül csalódottan tértek a Dunaparton sétáló haza. A merénylet elmaradt.

Később tudódott ki, hogy miért.

A beavatottak úgy voltak értesülve, hogy a robbanást egy műszakilag képzett embernek kellett volna végeznie. A terv az volt, hogy a pokolgépet a Hentzi-szoborra helyezik, azután legombolyítják róla a rácsavart elektromos huzalt, a drótot a gőzsikló rézsutos pályatestén ledobják, s a gőzsikló alsó pályaházának baloldalán lévő zugban kis villamos gépet állítanak fel, ebbe a drótot hamarosan beillesztik, szikrárt küldenek a készülék révén fel a szobor talapzatán elhelyezett pokolgépbe, s így röpítik a levegőbe az emlékművet.

Minden előkészület meg volt téve a terv végrehajtására. S mégis márczius 14-én, a robbantással megbízott egyén visszalépett a vállalkozástól.

Kiszámította ugyanis, hogy a rendelkezésre álló dinamitmennyiség, ha nem sikerül (a minthogy a szobor hálattalanul erős vas-szerkezeténél fogva nem sikerülhetett) a pokolgépet a szobortestben magában elhelyezni, csak óriási dörögletet és hatalmas légrázó-dást idézhet elő, de magát a szobrot alig sértheti. A szobortestbe való bejutás pedig több órai ruinkát vett volna igénybe, tehát egyszerűen lehetetlen volt.

Ha ez a lehetetlenség fennállott úgy a robbantást csak a szobormű külső megtámadása útján lehetett megcsinálni. Itt volt a bökkenő.

Hogy külső megtámadás útján légbe legyen röpíthető a szobor, ehhez oly nagy mennyiségű dinamit volt szükséges, hogy az explozió nemcsak magát a szobrot, de föltétlenül a miniszterelnökséget, József főherczeg palotáját, a honvédelmi miniszteriumot, a Várszínházat, a szertárát, az udvari lovardát s egyáltalában a várnak legalább is a Disztérig terjedő részét föltétlenül romba döntötte, de esetleg az alagutat is összeomlasztotta volna.

Ettől a gondolatától visszaborzadt a szakember. Milliókra menő közbizony és ezerekre menő emberélet pusztulását nem merte a lelke venni. A fanatizmusa szerencsére még az utolsó perczben az aritmetika ellenőrzése alá bocsátotta magát.

Igy maradt el a katasztrófa.

Ismételjük: tényeket mondunk el, a melyekhez kétség nem fér. Vonja le kiki belőle a tanulságot.

FELHÍVÁS ELŐFIZETESRE !

Az új évnegyed Április—Junius beáltával kérjük olvasó közönségünk további támogatását.

A mit ez évelejen ígértünk, megtartottuk s meg fogjuk tartani jövő-re is.

Programmunk változhatatlanul ma is az, mely hosszú tizenhat esztendőn keresztül irányította lapunkat s a mely megnyerte az erdőlyrészi magyarság legnagyobb részének tetszését és pártfogását.

E megnyugtató tudatban hívjuk fel olvasóinkat az előfizetési díjjak megújítására.

Előfizetési feltételek :

Égész évre	16 frt.
Félévre	8 frt.
Negyedévre	4 frt.
Egy hóra	1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek Kolozsvárra küldendők az „Ellenzék” kiadóhivatalának.

Előfizethetni lehet bármely naptól kezdve.

MINDENFELE.

Kolozsvár, április 5.

— Hét tél, hét nyár. Az áprilisi idő bolondságainak egyik változatos napja volt a mai. Hol az eső szitált, hol a hó hullott fehér pelyhekben a borus égről; szél fújt metsző hidegen és sár volt az utcákon. Délután kiderült az ég, mosolygott a nap s csak a hideg szél érezte a boldog áprilisi időt.

— Telefon Kolozsvár és Budapest között. A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara hétfőn közgyűlést tart. Ezt a körülményt igen jól tennék a telefon előfizetők, ha felhasználják arra, hogy a kamarát felkérjék, miszerint hasson oda, hogy még ez évben a telefon összeköttetés Kolozsvár és Budapest között létesítessék. Legpraktikusabb volna talán, ha az előfizetők aláírásaikkal egy kérvényt nyújtanának be a kamarához.

— Új városi orvos. Kolozs-Monostornak Kolozsvárhoz való csatolása miatt egy új városi orvosi állás lett szervezve. Ez állásra Béli Ákos gróf főispán dr. Scheitz Vilmos jeles képzettségű orvost nevezte ki.

— Színházi hírek. Strakosch Febea, ki a multkorii titléte alkalmával a szó leg-szorosabb értelmében kinyerte a kolozsvári közönség osztatlan tetszését, ismét visszatér hozánk néhány vendégjátékra. Először hétfőn 8-án, fél per az „Alarcosos bál” operában. Ez előadás érdekességét nagyban emeli az a körülmény, hogy Renée szerepét szintén egy vendég, Ney B. a m. kir. opera tagja fogja énekelni. Szerdán, 10-én „Traviata”-val folytatja Strakosch vendégjátékát. Ez alkalommal mutatkozik be az új baritonistánk Pinter Imre, az öreg Germond szerepében. Mindkét előadás bérletszűnetben tartatik és a bérlok jogai vasárnap déli tizenkét óráig maradnak érvényben. — Azt hisszük, hogy eddigi sikerei után fölsőleges Strakosch kisasszonyt hosszabbban ajánlgatunk. — A bpesti lapok ama híresztelésével szemben, hogy Pinter Imre baritonista Bécsbe szerződött volna, biztos forrásból vett értesülés alapján kijelenthetjük, miszerint ebből a hírből csak annyi a való, hogy Pinternek tettek ugyan Bécsből ajánlatot, de ő, a kolozsvári nemzeti színházhoz lévén szerződött, azt nem fogadta el és a jövő héten lesz alkalmunk érczes bariton hangjában gyönyörködhetni.

— Dr. Finály Henriket, a kolozsvári egyetemi tanárát a vallás és közoktatástügyi miniszter a belenyosi oláh gimnáziumhoz miniszteri biztossal küldte ki. — A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara 1895. évi április hó 8-án (hétfőn) d. u. 4 órakor közgyűlést tart. — A kolozsvári zene-conservatórium hangversenye. A redoute nagyterme a farsangi bálók óta egészen elárult, megnémult.

— Nem, nem volt minden az ő kedve szerint — mormogá. Néha — én kerekedtem felül. — Nehány percznyi komor elmertlés után élesen fordult Magda felé. — Gyermekek, mond meg nekem az igazat — mondá, engemet nem lehet könnyen bolonddá tenni. Mi hozott téged ide? — Én már megmondtam anyámnak az okaimat. — Oh, az üres beszéd. Én nagyon rosszul bántam veled. Rosszul ment a dolgom midőn tégedet vissza vittelek abba a hurubába, melyben én nevedtem, mert máskülömben azt hiszem, hogy nem tettem volna olyasmit. És aztán — aztán — jobb volt tégedet ott hagyni. Miféle szeretet lehet mi közöttünk? Anya és gyermekek! E szavak előttem és előtttem csupán csak üres hangok.

— Anyám, előttem nem. Anyámon kívül nincsen semmim és senkim a világon a kit szeressek. — Az egész szívemet bírhatja, ha akarja. Rabszolgája leszek ha itt hagyja ezt a házat, és egyébre nézve a gondviselésben bízva kijön velem a világba.

— Van pénz? — Van néhány shillingem. — Van valami lakásod Londonban? — Még nincsen. Együtt nézhetünk szálalás után.

— Ez a leány örült. — Nem vagyok örültebb mint a milyen anyám volt, midőn meg akarta magát mérgezni, — mondá Magda határozottan. Anyám bevallotta, hogy nem először történt, hogy azt próbáltam tenni. És azt mondta, hogy meg akart halni. Nem lehet semmi rosszabb a mivel kettőnknek együtt szembe kellene nézni mint a halál: és legalább anyám megmenekült a — szegénytől.

— Hangja majdnem suttogással vált, midőn az utolsó szót kimondta.

Tegnap este 7 órakor élénkült meg ismét a zene-conservatórium növendékeinek házi hangversenye alkalmából. Tegnapielőtt egy világ-hírű zongoraművésznek játékát, az este pedig városunk leányainak zene tehetségét élveztük. Remmerth Mártnak bevégzett főnséges művésze elragadott bennünket, az este pedig városunk növendékeinek szép előhaldadásán őszinte örömet éreztünk. A házi hangverseny programja, mely szép számú elsőkelő közönség jelenlétében 7 órakor vette kezdetét, igen ügyesen volt összeállítva a legkitűnőbb zenei termékekből. A program 1. pont: Bshms átiratában „Magyar táncok”, melyeket zongorán adtak elő 8 kézzel: Diossy Olga, Grossmann Szeréna, Márki Mariska és Ditrői Ilona kisasszonyok. A tetszéssel fogadott magyar tánczok eljátszása után Fatter Mariska játszott el zongorán egy valczert Chopintól. Azután Bethoven, nek egy igen szép románczát játszta Reinbold Béla hegedűn, kinek hegedűjátékát Feszt Irén k. a. kísérte zongorán. Weisz Irén k. a. egy magyar ábrándot adott elő Zimaytól. — Jól megérdemelt szép csokort kapott ügyes játékért. Ezután Balogh Erzs. k. a. jászótt zongorán egy valczert Moszkovszkytól. Chopinnek egyik legszebb zenei termékét adták elő erre meglepő összhangzó játékban négy kézzel zongorán: Lukács Aranka és Borbély Sári k. a. kisasszonyok. Ezután következett a programnak hetedik s legkiemelkedőbb pontja: Urbanetz Emilia Schumannról két dalt. A kisasszony oly hanganyaggal rendelkezik, s annyi hangszínező erővel dicsekszik, minőt nem növendékektől hanem csak előkelő énekesnőktől várunk. Ennek megismertelteték. Urbanetz Emilának gyönyörű éneke után Óváry Ilona k. a. Bethoventől játszott egy szonátát zongorán. Ezután Sarastának Malaquena cz. nehéz zenei termékét játszotta hegedűn nagy hatással kiváló precizitással és meglepő zenei talentummal: Groszman Emil. Ditrői Ilona kisasszonynak zongora kísérlete mellett. Végül a program tizedik pontjától 12 leányból álló kar két ének darabját adják elő. A program ez utolsó pontja a mily élvezetes volt a fülnek, a tizenkét kisasszony festői csoportja ép oly kellemes látványt nyújtott a szemnek. A hangverseny épen másfél óráig tartott s 1/2 9 órakor ért véget.

— A Kisegítő háza. A feloszlott és jelenleg felszámolás alatt álló „Kolozsvári kisegítő takarékpénztár” belközép utca 3. szám alatt levő, egyemeletes házastelkét a Dorgo Albert kir. közjegyzőnél a napokban tartott önkéntes árverésen, mint legtöbbet ígérő a Kolozsvári kereskedelmi és iparkamara vásárolta meg 40,600 frt vételárért. A vezérigyletet a kamara felettes hatósága: a kereskedelmi miniszter, a tegnapi ülésén pedig a Kisegítő igazgatósága is jóvá hagyván, az árverezés végérvényessé vált. Ay iparkamara a szükséges átalakítások mellett hivatalos helyiségeit rendezi be a megvett ház emeleti részén, s hir szerint még a nyár folyamán beköltözködik.

— Diákasztal-mulatság Deésen. Szolnok-Doboka-megyének egyetemi hallgatói a Kolozsvárt felállítandó diák-asztal javára táncmulatságot szándékoznak rendezni Deésen. Az említett megyének egyetemi hallgatói össze is gyűltek már egy bizottság megalakítására és

— Te ugy beszélsz, mint egy könyv, — mondá az anyja még mindig cinikus hangon.

— Én a szívem mélyéből beszélek anyámhoz, — válaszolá a leány. Mielőtt azt a hírlapot láttam volna, már régóta gondolkodtam és tűnődtem anyám fölül. Életemnek az egyedüliségében sóvárogtam utána és midőn azt a tudósítást láttam, azt gondoltam, hogy az én időm elérkezett. És nemcsak egy indokom volt. Ott lent gyűlöltem az életmet — gyűlölöm magamat. Szükségem volt valakire, a kiért dolgozzak — valami célra, a miért törekedjem. Pénz nélkül jöttem anyámhoz, de nem tehettemtől. Fiatal vagyok és erős és tudok dolgozni. Anyám, ugy-e reám bizza az életét? Anyám nem félt a haláltól; miért félne a szegénységtől?

— Mert a szegénység sokkal rosszabb a halálnál. Az egyik egy gyertya kifuvását jelenti és puff, mindennek vége van. Nincs többé fájdalom, nincs többé düh és keserűség. Nem öregsztünk meg és nem rútulunk el, miután szépségnek voltunk elismerve. A szegénység a gyertya senyvedését jelenti, a mint lassan ég le a tartófalban, ottan susterog, fellobban és kialvás közben rossz szagot terjeszt a sötétségben. A szegénység egy olyan aszszonyra nézve, a ki ugy élt, a hogy én élttem, rosszabb száz hirtelen halálnál, ha az ember százszor meg tudna halni a revolver elstítésével, vagy egy hurok megkötésével.

— De anyám, hogy megszabaduljon a rossz életől — és mindentől, a mi az életében rossz volt — hogy magát becsületesnek, bátornak és igaznak érezze — ki az, ki mind ezekért ne enné szivesen a száraz kenyert?

Mandevilléné nem válaszolt rögtön. A szobában kezdett járkálni, kezével a feje felé kulcsolva, haja a vállaira leomolva, fehér gömbölyű karjai a könyökig meztelenek voltak.

(Folytatása köv.)

AZ „ELLENZÉK” TÁRGZÁJA.

1895. április 5.

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Első kötet.

XV.

Tüzes Magda.

(Folytatás.)

(45.)

— Azt gondoltad, hogy nekem szükségem van reád, — kiáltá Mandevilléné gunyos nevetéssel. Nem gondoltod, hogy ha szükségem lett volna reád, érted mentem volna? Én tudtam, hogy hol találhatlak meg.

— A leánya szeretetére szüksége lehet anyámnak, a nélkül, hogy tudná, hogy ő reá szüksége van, — válaszolá a leány szilárd hangon, a nélkül, hogy a szoba rendetlen pompája, vagy az anyja csufondáros nevetése zavarba hozta volna.

Oly nyugodtan állott a bűnös aszony előtt, mintha az örökkévaló trónjától küldött őrangyal lett volna.

— Láttam, hogy anyám nagy nyomorúságban és kétségbeesésben volt — folytatta; a hírlapból olvastam az anyám szerencsétlenségét, és éreztem, hogy eljött az ideje, hogy felkeressem. A hírlapból megtudtam a lakását. Ez volt az első útmutatás arra, hogy megtaláljam.

— Szegény gyermek! És kérlek mit gondoltál, hogy mi haszna lesz a hozzám való jövelednek?

— Segítségére lehetnék, hogy elhatározza magát.

— Elhatározzam magamat! Mire?

— Édes anyám, hogy ezt a házat, melyben oly szerencsétlen volt, hogy megakarta magát ölni, hogy meneküljek belőle. Édes anyám, — valóban, — nem volt arra szükség, hogy azt az utolsó kétségbeesett lépést tegye. Ez a világ elég nagy mindenki számára. Együtt menjünk ki bele.

Szerencsétlenebb soha sem lehet, mint a milyen akkor volt midőn a saját életét kioltani próbálta.

De a leánya szeretete által védelmezve boldogabb lehet.

— Te általad védelmezve! kiáltá a másik csufondárosan, de a gyöngédség árnyalatával. Oh, te szegény, jó, szerető, megbecsülő gyermekem, mit gondolsz, hogy mit tudnál értem tenni — te? — Nem Magda, rajtam már nem lehet segíteni.

Távol kellett volna magadat tartani — a hogy én távol tartottam magamat tőled. Utánad mehett volna — ide hozhattalak volna — megmutathattam volna neked a londoni életet élvezeteivel, a milyennek én ismerem azt. De bölcsébb voltam te érted, mint a milyen magam iránt voltam. Minden szíveség, a mit én mutathatok, neki méreg lesz, — mondám magamban — jobb, ha az öreg ember kunyhójában hagyom éhezni, mint, hogy velem lakmározzék. Magda, ámbár tudom, hogy kegyetlen anyának látszotam, de én a te javadért tartottam magamat tőled távol.

— Igen, a te javadért — és egy kicsit talán azért, mert a természetemnél fogva kemény szívű vagyok és soha sem éreztem a gyermeki szeretet szükségét. — Nem én; és miért ne legyek őszinte! — Az elmult években nem volt szükségem reád és most sincsen. Bolondság volt tőled e házhoz jönni és a legjobb a mit tehetsz az, hogy holnap

reggel első dolgod legyen ismét elmenni és a korán reggel induló vonattal Devonshireba vissza menni. — Magda, menj vissza és soha se mond meg az öreg atyámnak, hogy láttál.

— Én nem megyek vissza. Azért jöttem Londonba, hogy itt maradjak. Anyámmal fogom megosztani az életemet. En erős vagyok és tudok dolgozni anyáért — ha munkát kaphatok. Ha nem kapok, együtt éhezhetünk és nyomoroghatunk. Az is jobb lesz mint az, a mit anyám próbált tenni.

— Leány, ne említsd mindig azt a dolgot. Azt az utálatos törvényszéki tudósítást ne hányd a szememre, ne juttasd eszembe azt az ördögöt, a mi odáig vitt, hogy öngyilkosságra vetemedjem. Azon este nem voltam az eszemben. Nem gondolod, hogy mindig egyforma hangulatban vagyok?

— Én azt gondolom, hogy az anyám élete nagyon boldogtalan lehetett mielőtt oda jutott, hogy azt tegye.

— Igen; koronként elég nyomorult állapotban voltam; de nem volt az mindig nyomorúság. Egy rossz embernek a rabszolgája voltam — igen — rabszolgája, ámbár a világ előtt úgy tett, mint ha királynéja volnék. A köteleket mind a két oldalán — az övén és az enyémen kopni és lazulni éreztem és éreztem, hogy annak nem sokára el kell szakadni. És azt gondolom, hogy a mint szerelmünk apadt, annál határozottabb lettem, hogy őt magamhoz kösssem és megakadályozzam, hogy más után fusson. De gondom volt rá, hogy minden sérelemnek amit reám halmozott drágán fizesse meg az árát. Az ördög és a sűtő története ismétlődött; de a sűtő — az az én — gyakran került felül.

Bosszuálló kacagásban tört ki a mint Magdától elfordult, majdnem megelégedve, ajándékterül. Könyökével a kandeló párkányára támaszkodva állott, s a kialvó tűze szomorúan nézett le.

az előleges dolgok megbeszélésére. A mulatságot úgy tervezik, hogy az f. év július 3-ik napján tartatnék meg a decsi „Angol szaloda helyiségeiben.

— **A mensa academica** czéljára, melynek humanus intézménye országsszerte élénk helyeslére talált és élénk visszhangot keltett, újabban 50—50 frtos alapítványt tettek: Az „Első magyar általános biztosító társaság” igazgatósága és a háromszékmezei sepsi-szt.-györgyi takarékpénztár. Fogadják a nemes alapítók a bizottság hálás köszönétét.

— **Ev. ref. konvent Kolozsvárt.** A református egyház egyetemes konventjének Budapesten tegnap tartott ülésén az erdélyi református egyház átiratilag kérte, hogy a konvent legközelebbi őszi gyűlését Kolozsvárra tartassa, mert akkor nyitják meg itt a református teológiát s a megnyitást a konvent jelenlétével óhajtatja ünnepesebbé tenni. Az átirat folytán elhatározták, hogy a jövő konventet Kolozsvárra tartják; a napot az elnökség tűzi ki az október 15-ike és november 15-ike közötti időben.

— **Czirkusz Kolozsvárt.** Még a színészek nem keltek vándorutra, már is építik a Trencsin-téren a lovarda-helyiséget, a melyben állítólag egy kitűnően szervezett czirkusz-társaság fogja magát produkálni.

— **A zálogházról.** A legnépszerűbb háza Kolozsvár városának a zálogháza. Olyan ház ez, a mely sem nem rossz hírű, sem nem jóhírű, a híre tehát közepes. Nem is a híreért keresik fel, hanem felkeresik azért, mert ott minden arany ezüst óra, ékszer, más ingó-bíngó tárgy, valamint a még értékesíthető ringy-rongy $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{10}$ rész értékig pénzre átváltoztatható, és a pénz pedig szintén átváltoztatható, vagy a pillanatnyi nyomor enyhítésére, vagy a pillanatnyi hiúság kielégítésére, tánczra, vagy murira. Szóval egy szükséges rossz ez a ház a száz meg százféle igények által minden oldalról szípolozott társadalmi életben. S mert szükséges tehát népszerű. S mert népszerű, tehát nagy a forgalma. A forgalma nagyobb szabású mulatságok előtt mindig fokozódik, csendes zajtalan napokban hanyatlal. A rendező bizottságok mindenképen lekötölezik a zálogházak tulajdonosait bármily jótékony célra való rendezéssel. Minél nagyobb lármát csinálnak valamely mulatságnak, annál nagyobb reklamot csapnak a zálogháznak. Ha a jótékony-célú mulatságnak nagy volt bevétele, a zálogháznak annál nagyobb volt a kiadása, mely azonban nála csak átfutó, mert ez a kiadás vagy a licitációzni vagy a kiváltás alkalmával, kamattal megtérül. Ha ennek a kamatnak egy bizonyos hányadát koronként jótékony célra adnak, nyerne általa az egyesület is és még mindig elég összeg maradna e ház álltandóan virágzóvá fételére. A zálogházban naponta megfordul minden rangurú ember, férfi nő, vegyest, hordár szolgáló; gyáros leány, munkás, iparos, osztály tagjai ritkán jelennek meg a váró teremben, rendszeren másokat szökták megbízni a „becsapással”. Ha még is bevetődök egy-egy urnó vagy ur, az általános bámulat tárgya a környezet részéről. A hivatalnokok különben nem sokat nézik ki hoz valmit, csak azt nézik, hogy mit hoz az a valaki? Értéke szerint méltatják a tárgyakat s ez érték nálunk közép számot véve úgy aránylik a valóhoz, mint 1 — az 5 hűz, külön osztályban becsülik meg az ékszereket és külön osztályban a ruha és egyéb neműek becslésére. A becső megmondja, mit adhatnak a bemutatott tárgyról s ha a betető azt akceptálja egy kis szelvényt ad róla. E szelvényvel a pénztárhoz siet a betető, a hol garmadában áll a csillogó ezüst korona s ott leszámolják neki a megállapított összeget. Rendszeren 1—20 frtig menő kisebb tételekből állanak ezek; a nagyobb tételek ritkábbak. Az ékszer tárgyakról elegánsabb színű zálogjegyet kap a betető, a másféle tárgyakról közönségesebb szintű. Még csak azt említjük meg, hogy az idei farsangon a kolozsvári Zálogháznak igen élénk, nagy forgalma volt.

— **Száz nyeregem.** A kolozsvári jótékony nőegylet tavaszi virágbazárján rendezett sorsjáték nyeregemtárgyai közül még 100 szép tárgy maradt kiválatlanul gróf Esterházy Jánosné, a bazár elnöknőjénél. A ki nem váltott tárgyak e hó 20-ikáig elvihetők, azonnal az egyesület javára visszamaradnak. Azokat a nyeregemtárgyakat, melyek a megmaradt 100 tárgyat nyerték, a Schusztzer Emil főtérüli üzletben bármikor meg lehet tekinteni. Végül megemlítjük, hogy a bazár alkalmával Bíró Pálné 2 frtot, az Osztrák-Magyar-bank 2 frtot, a Magyar-Francia bizt. társ. 2 frtot s a Gresham bizt. társ. 3 frtot adakoztak, miért az egyesület köszönését fejezi ki.

— **Reformátusok a miniszterelnöknél.** A miniszterelnök szerdán délután három órakor ebédet adott, melyre a következők voltak hivatalosak: Antos János, Bakcsy Sándor, Bartha Lejos, Beöthy Zsigmond, Bernáth Elemér, Czike Lajos, Darányi Ignác, Gróf Degenfeld József, Décsi Gyula, Fejes István, György Endre, Horthy István, Isaák Dezső, Karap Ferencz, Kiss Albert, Kiss Áron, Kolozsvári Sándor, Kovács Albert, Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi

Kun Bertalan, Mitrovich Gyula, Mocsáry Lajos, Papp Gábor, Parádi Kálmán, Simó Lajos, Szabó János, Szász Domokos, Szász Gerő, Szász Károly, Széll Kálmán szalontai esperes, Szilassy Aladár, Szilágyi Áron, Szilágyi Dezső, Tóth Sámuel, Tisza István, Tisza Kálmán, báró Vay Béla, Vályi Lajos.

— **A kincstár aranykészlete.** A valutabizottságnak az országgyűlés előterjesztett jelentése szerint a valutarendezés céljából beszerzett aranyösszegek álladéka 1894. december 31-én a következő volt: a pénztári készletekből kihalított 45 millió arany forint ellenértéke és a kibocsátott 24 millió forint 4 százalékos aranyárnyalék-kötvényekért befolyt összeg összesen 160,892,532 koronát 58 fillért tett ki. Ebből gyümölcsözőleg elhelyeztetett 15.5 millió korona, kiveretett 145.4 millió korona. Ebből a jegybanknál elhelyeztetett 32 millió korona, s maradt az állampénztár készletében 113,398,039 korona 38 fillér.

— **A Maros áradása.** Mint Marosvásárhelyről írják a Maros folyó áradása folyton nő. Szerdai a ár több hidat ragadt magával, több töltést rombolt szét és sok helyen a vakuti töltéseket is teljesen elborította. A közlekedést erősen fenyegeti az árvízveszély. Az országos vásárra felhajtott állatokat a víz a vásártérrel kiszorította. A város alsó részét, az Elba mulatókerket, a katonai gyakorló-teret, a honvéd sátoztárbort, a cukorgyárat és a Farkas Mendel-féle fűrészgyár környékét az ár előtötte. A honvédlövességi laktanyát vizár veszi körül. A Hosszafalun alól kiszélesedett völgyet a víz ellepte és az alantabb fekvő községekben tetemes károkat okozott. Az aggodalom általános a lakosságban.

— **Az elmém megzavarodott.** Megdöbbenő öngyilkosság híre terjedt el az esti órákban Tordán, jelenti tegnapi tudósítónk. Vajna Ödön törvényszéki tisztviselő, egy előkelő, de évekkal ezelőtt elszegényedett kereskedőcsalád tagja, a kit műveltsége és lelkes hazafisága miatt mindenki becsülte a városban és a ki Tordán évek során át vezette a márczius 15-iki ünnepségek rendezését, egy régi forgópisztolyval agyonlőtte magát. A jobb sorsra méltó fiatalember mellbeteg volt s állapota pár hónap óta rohamosan súlyosodott. Kezébe a gyilkos fegyvert az a tudat adta, hogy a betegség gyógyíthatatlan. Egyetlen golyót használt, a mely halálosan találta úgy, hogy a lövés után azonnal kiszenvedett. Nagy családja maradt: négy gyermeke s felesége, a ki áldott állapotban van és a kinek a fiatal férj részletes bucsulevet hagyott hátra. „Az elmém megzavarodott, tovább nem viselhetem a betegséget, engedj meg hogy így válok meg tőled s az élettől”, ezzel kezdte a levelét. A továbbiakban logikusan megírja rendelkezéseit, a melyek szerint a felesége a családi ügyek rendezésében eljárhat. A derék fiatal férfi családjának multja összeköttetései és műveltsége révén a legelőkelőbb családokkal áll rokoni, vagy baráti viszonyban s tragikus vége mély részvétet keltett az egész környéken.

— **Uj nemzetiégi pör.** A Dreptatea írja, hogy márczius hó 25-én kézbesítették az idévőt Socaci Simu tanitónak, Maiorescu Mátyás, Hie János, Julescu Grigor, Lavaina János, Julescu Lúca, Simu Miklós, Oltean Trifon, Stupar Miklós, Simu Vazul, Juka Illés, Prenar Achim, German Miklós, Jiborean Miklós, Deja Miklós, Maniola György, Maiorescu János, Catana Miklós és Branea Miklós, földművelőknek, összesen 19-nek, a kik izgatással és a közrend és hatóság elleni erőszak vétéségével vannak vádolva, mert egy üdvözlő iratot szerkesztettek a Memorandum eltiltéljeihez melyet a Tribunában közzé akartak tenni, de még mielőtt elküldték, konfiskálták. Tanúknak hét roman és magyar van beidéve. A tárgyalás napja még nincs kitűzve.

— **Pálmay Ilka Amerikában.** Pálmay Ilka egészsége, melyet az influenza pár napra megrendített, újból helyreállott s a diva ismét fellép a Theater an der Wienben. A bécsi vendégszereplésen kívül Pálmay nagyobb tervekkel is foglalkozik. Amberg igazgató ugyanis New-Yorkból Bécsbe érkezik, hogy a művészönivel három hónapra terjedő szerződést kössön, amely a yankee hazájába hívna őt, Pálmay Ilka beleegyezett a feltételekbe s ha az igazgató előre leteszi a díj felét, nemsokára az újvilágban csillogtathatja művészetét.

— **A csendőrség köréből.** Új állások szervezése a csendőrségnél. Biztos forrásból nyert értesülés szerint a csendőrségnél legközebbi rendszerezési fogják a törzserőstermi állásokat, és az állásra a kinevezések valószínűleg már május 1-én megtörténnek. Mindazon csendőrség számvevő őrmesterek, kik csendőri kezelő tisztí vizsgát tettek, csendőrség törzserősterrekké fognak kinevezettni, és szolgálatára a csendőrség kerületi parancsnokságok törzséhez osztatnak be.

— **A müncheni orvoskongresszus a szerumról.** A szerum és ezzel eddig tett gyógyítási kísérletek eredményei képezték a Münchenben összegyűlt orvosi kongresszus tárgyát. Európa majdnem minden nagyobb városból, a hol a szerumot a difteritist ellen használták, az a tudósítás érkezett, hogy a gyógyhatás kétségtelenül kevesz. A difteritist következtében eddig konsztatált halálozási arány, a serum használata

után, 70% leszállt 26%, a mi egymagában is föltüntet, hogy az orvosi tudomány a serumban korszakotalkotó gyógyszert kapott.

— **Lövés a tárgyalási teremben.** Izgalmas jelenet játszódott le szerdán egyik párisi törvényszék előtt. Mint párisi tudósítónk táviratozza, egy Richard nevű asszony, ki azelőtt nagy vagyonnal bírt, egy pere után azzal vádolta a törvényszék elnökét, hogy a részrehajló. Mā kellett volna ezért a törvényszék előtt megfellelni. Mikor a bíróró a terem közepére szólította, hogy nevét megkérdezze, az asszony revolyvert rántott elő és rástűtött a törvényszék elnökére. A lövés azonban nem okozott kárt, mert vaktöltéssel volt megtöltve. A lövés után a csendőrség megrohanták és lefegyverezték az asszonyt, ki azt vallotta, hogy nem volt szándékában az elnököt agyonlőni hanem csak feltűnést akart keltetni.

— **Katasztrófa egy szénbányában.** Nagy szerencsétlenség történt szerdán egy Grác közelében levő szénbányában. Mint egy távirat jelenti, egy beomló földdarab számos munkást maga alá temetett. Az eltemetettek közül három azonnal meghalt, a többieket pedig csak nagy nehezen sikerült sulyosan megsérülve a törmelék alól kiszabadítani.

— **Egy kalóndor üzelmel.** Nagy fölháborodást keltettek Vas megyében néhány nap óta egy rejtélyes kalóndor üzelmel. E szélhámos, mint egy távirat jelenti, alnév alatt feleségül vette Somogyi Gyula ősrégi református esperes leányát és tömérdek csalás és okmányhamisítás után megszökött. A kalandort, a kinek nevét nem ismerik, erősen nyomozzák. Szökése után egész gyűjtemény hamis okiratot hagyott hátra. A szerencsétlen fiatal asszony házasságát érvénytelennek fogják kimondani, miután alnév alatt történt.

— **Összedőlt vár.** Rómából mint írják a Hazánk, — Monte-Pulcianóban, Siena tartományában, az ott lévő régi vár déli részre szerdán dörgésszerű robajjal beledőlt. A szomszédos házak közül az egyik teljesen elpusztult, a többiek megsérültek. A romok alatt egy gyermeket holtan és három embert sebesülten találtak meg. Két ember holtellét nem tudják. Miután az eső a földet meglazítja, újabb beomlásoktól tartanak.

— **Elítélt áruló.** Gregorive tábornokot, mint Kischenyevből írják, a kit katonai tervek eladásával Ausztria-Magyarország számára vádoltak, tizennyolcz évi kényszermunkára ítélték.

— **Szülyedő város.** Prágából mint írják, a bajor határon fekvő Neumark város sülyedő fölben van. Egy bizottság, a mely a város sülyedése okának kifizetésére méréseket eszközölt, nem jutott eredményre. Ezért másik bizottságot hivatkozva, melynek feladata lesz kipróbálni, mi igaz abból a mit régi okmányok álltanak, hogy tudniillik a város egy régi bányára fölé van építve. A házak az egyes utcákban folyton sülyednek. Több ház beomlott. Egyes utcákat már elzártak és a lakókat már kiszállásolták. A lakosságot nagy pánik fogta el.

— **Olcsó ebéd.** Egy előkelő párisi vendéglőben egy ur tilt a kinek külsője és magaviselete elárulta a jómódot. Pár perccel azután hogy étkezni kezdett, egy másik ur odajön az asztalhoz és engedelmet kér, hogy helyet foglalhasson. Megengedik neki és az ismeretlen csevegni kezd még pedig olyan szellemesen, hogy a jómódu ur szerencsét kíván magának ily asztaltársához. A szellemes ur hamarabb végezze az ebédjét, odamegy a pinczerhez és valamit mond neki, mire ez meghajtja magát. Mikor a jómódu ur fizetni akar, azt látja, hogy a szellemes ur ebédjét is neki számították föl. Rögön átlátja a turpisságot, de szó nélkül kifizeti a számlát, mert utóvégre lehetett volna a csaló kevésbé szellemes is.

— **Harminczhat évig fogházban.** — Illyáról írják, — hogy ott tegnap bocsátották el B. rabot, a ki Budapest közlelőből való és összesen harminczhat esztendeig volt a fegyház lakója. Ezt a hosszú időt két részletben űlte le. Első ízben mint 21 éves fiatal ember raböngyilkosság miatt tizenhat évi fegyházbüntetésre ítélték. A mikor kiszabadult harmadnapra név néhány forintért újra embert gyilkolt s erre husz évre zárták el. A lelkiismeret nem igen, bánhatta mert az 57 éves ember oly vastag, akár egy sörös hordó s szabadon bocsátása órájában 106 kilót nyomott.

— **Mit jósol Falb áprillisi havára?** A híres időjós nem éppen kellemos kilátásokat nyújt a legközelebbi hetekre. Szerinte a hónap első harmada meleg, a második és harmadik hűvösebb. Gyakori viharok várhatók. Az egyes napokra a következő prognoszt állította fel: április 1—3. hó és fagy; 4—8. eső; 9—én zivatar, azután 13-ig ismét hó; 14—17. melegbb eső; 18—20-ig havazás; 21—23-ig zivataros esőzések; 24—26-ig hűvös száraz idő; 27—30-ig zivataros de melegbb esőzések. Jó lesz tehát esernyőről és gumiczipőről gondoskodni.

— **A szibériai száműzöttek.** Hogy Oroszország még mindig mennyire légmentesen el van zárva a humanizmus elől, arról szomorú bizonyosságot tehet az a statisztika, a mely a szibériai száműzöttekről regél rideg számokban megdöbbenő adatokat. A mult évben az orosz hatóságok 11,580 embert küldtek szibériába. A száműzöttek közül 7526 férfi, 1715 nő, 2330 pedig még csak gyermek. Vallásuk szerint 8831 az orthodox egyházhoz tartozik, 1224 mohamedán, 510 zsidó, 506 a katolikus, 274 pedig

a luteránus hitvallást követi. A száműzöttek között megtaláljuk az eretnek felekezetek kiveit is, a mennyiben 119 a raskol, 35 a gregorinus és 30 a skopczok felekezetéhez tartozik. Marad még 51 más vallású száműzött, a kik közül 50 buddhista.

— **Támadás bérkocsiban.** Különös, szinte hallatlan kalandja volt szerdán Bécsben egy Krumbholz Julia nevű czirkuszi lovaslónök. A mint a Schumann-féle czirkuszból előadás után egyfogató bérkocsiban a Ringen keresztül hazafelé hajtott, az Opera táján kinézett a kocsi nyitott ablakán s egy magas szál legényt látott a kocsi felé rohanni. Megijedve, fölhúzza az ablak, de pár pillanat múlva a legény fölugrott a fölhágóra, kinyitotta az ajtót és beült. A czirkuszhölgynek elég lélekjelenlété volt ahhoz, hogy a másik pillanatban kinyissa a tulso ajtót és kingerjék a kocsiból. Elbukott a kövezen és segítségért kiáltott. A járkölök odasiettek, megállították a kocsit és elfogták a legényt, a kit átadtak az odaérkező rendőrnek. A rendőrségen azután kiderült, hogy a vakmerő támadó egy Schick Lipót nevű, foglalkozástalan méssároslegény. Tettének okát azonban nem lehetett kitudni, mert egyszerűen részegséget színelte és semmi felvilágosítást sem adott. Hihető, hogy a czirkuszhölgy csillogó ekszeirei vonták magukra a figyelmét, a mint a nyitott ablaku kocsi elrohogott mellette. Krumbholz kisasszony, a mikor a kocsiból kingerült, elestében néhány könnyebb sértést szenvedett.

— **Halál narkozis közben.** Ritka eset, hogy nagy operációk közben egy egy haláleset foiduljon elő narkozis miatt és még ritkábban történik ilyen szerencsétlenség a fogházak könnyű és rövid ideg tartó mütéte mellett. A napokban egy strassburgi fogorvos altatott el egy Weil nevű beufeldi kereskedőt abból a célból, hogy fogát kibuzza. Az operáció végzetével az orvos föl akarta ébreszteni paciensét, az ébresztési kísérletek azonban mitem használtak, a szerencsétlen ember a narkozis alatt meghalt.

— **Két jó tanuló fiu az „Ellenzék” nyomdájába azonnal felvétetik.**

Színház.

Tegnap „Rómeo és Julia” került színre. Sachespere e darabban a szerelem örök szép és boldog igaz érzelmének emelt ércznél marandóbb emléket és felékesítette azt költészetének megkapó varázásával. A szerelemnek fölségesebb apothoeosise Nincs a világirodalomban, mint a milyent Sachespere e két alakjával elmondott izzó, elementáris erejű szenvedélyek kitörése közben.

De a költészet e remekének a század vége nem termel publikumot. Izlésünk belestilyedt az operettek léha világába s föltületes possek ostobaságain vigadunk.

Talán ha akad egy böles, gondolkodó, a ki e tűneményt mélyebben vizsgálja, ki fogja sütni, hogy a lértéri küzelelem, az örökös gond és hajsza a kenyérért, lefoglal minden komoly elemet temperamentumunkban az élet anyagi szükségletei részére s csak a jókedvünk, a léhaságunk marad meg a szorakozások befogadására.

Talán irhatna erről egy tudós, a ki megsajnálná e kor szellemi léhaságait és így ohajtaná enyhíteni a később következő századok szigorú kritikáját

Hanem ez fantázia csupán. Az igazság az, hogy az este kevesen voltak színházba, pedig estéli az előadás mindenesetre megérdemelt volna egy kis érdeklődést.

Két vendég lépett fel az este színpadunkon. Beregi Oszkár (Romeo) és Molnár Róza (Julia.) Mind ketten csak most kerültek ki az iskolából és mindketten hoztak onnan magukkal egy kis modorosságot.

De midőn ezt konstataljuk, szívesen ismerjük el, hogy mind a ketten kitűnő erők és okunk van hinni, hogy nemsokára mint kész művészek állhatják meg helyüket a világot jelentő deszkákon.

Molnár Róza kisasszony Julia szerepét játszta. Alakja és hangja egyaránt alkalmasak tettek arra, hogy az ideálisan rájongó Juliát személyesítse. Hérvél szavai és temperamentummal játszik. Játékában az öntudatosság, modorlataiban a biztonság látszik. Az erkélyjelenet, lázas, izgató, gyors vallomását meglepő hűséggel játsza és az emészto szenvedélyt, mely lelkében lobog, mindig sok igazsággal érezettette hallgatóival. Molnár Róza játékaról ez egy fellépés után is szívesen konstataljuk, hogy a legszebb sikert érte el és a kisasszony sok hivatással lépett pályájára.

Romeot Beregi Oszkár játszta. Nincs meg a kellő nyugodtsága és heve gyakran tul ragadja azon a határon, melyet szemellett kell tartanunk a plasztika nevében. Kissé sokat mozog a természetesség rovására s kezeivel többet akar magyarázni, mint a mennyire szükségünk van. Olyan külső hibák ezek, a mit könnyű leszokni. Beregi alakja megnyerő és organuma szép, de ez utóbbival meg úgy van mint a gyakorlatlan énekes: nem tudja jól felhasználni. Különben intelligens színész, a ki teljesen tisztában van mindig a helyzetével és utánzás helyett egyéni jellemvonást is tud felmutatni.

A többi szereplők a régiok voltak. Csak a Krasznainé hiánya érzett. Kitűnő alakja igen közel esik ahoz, hogy hamar lehessen elfeledni. Makróezinén azonban jól oldotta meg feladatát.

(8—8.)

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

Országgyűlés.

Budapest, ápr. 5.

A képviselőház ma rövid ülést tartott, a melyen több apróbb javaslatot elfogadtak. Nagyobb vita csak a Rábaszabályozásnál volt.

A miniszter köszönete.

Budapest, ápril. 5.

A közoktatásügyi miniszter dicsőró köszönetet irt Kolozsvármegye tisztikarához, hogy Gyarmathy Miklós alispán nevére a kolozsvári egyetemen 4000 koronából álló alapítványt tett.

Szeless nincs.

Budapest ápril 5.

A rendőrség hiába keresi Szeleest, nem tudja sehol sem megtalálni. Holnapra remélik, hogy jelentkezni fog az ügyészségnél.

Sikkasztás.

Budapest, ápril. 5.

A bánfalvi takarékpénztárban Wilhelm Soma könyvelő huszezer frtot sikkasztott. A sikkasztás által az intézet tönkre van téve.

Fegyelmi vizsgálat a nagyváradi reál-iskola ellen.

Budapest, április 5.

A nagyváradi állami reáliskola tanári kara Wlassics vallás- és közoktatásügyi miniszter elrendelte a fegyelmi vizsgálatot.

A vizsgálatra zsarolások, csalások, sikkasztások szolgáltattak okot.

Árvizek.

Budapest, ápril. 5.

A Dunán a fővárosnál erősen árad; az alsó rakpartot elöntötte; a budai rész partja végig vízzel borítva.

Mohács, ápril 5.

A Duna folyton árad; Kölked község alatt kiöntéssel fenyeget.

Miskolcz, ápril 5.

Az árvíz ijesztoen terjed. Rosnyótól Putnokig az összes vetések elöntve. Ráczevénél a Sajó egy tengert képez.

Sopron, ápril 5.

Kaposvárt a vészbizottság szervezkedik. A veszély nem csökken.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvárt, 1895. szombat, ápril hó 6-án.

ÖZVEGY KISASSZONY.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segédszerkesztő és kiadó laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyitltér.

Csak 10 napig!

Az „Erdélyi Bank és Takarékpénztár”

Kivette a

Belközép-utca 2. sz. alatti,

(a Grand-kávéház mellett lévő)

férfi- és gyermekruha-, szövet- és kalap-raktár

üzlethelyiségét, melyből április 16-án reggel 7 órakor ki kell hogy költözzünk.

Kénytelenek vagyunk tehát **10 nap alatt összes áruinkat minden elfogadható áron** elárusítani.

A rendkívüli alkalom felhasználását ajánlja:

RANSBURG F. és FIA,

férfiruha kereskedő Belközép-utca 2. sz.

Az üzlet-berendezés jutányos áron eladó.

Csak 10 napig!

(1—5)

Egy a legjobb korban levő özvegy ur nő ajánlkozik uri házhöz **házzvetődnőül**, esetleg **anyahelyettesül**.

Értekezhezni Kolozsvárt **Muzeum-utca 18. sz. 2. ajtó.**

H I R D E T É S E K.

29—1895. sz.
h. k.

Maros-Tordavármegye alispánja.

Árverési hirdetmény.

A nagyméltósági földmívelésügyi m. kir. Minister ur 1895. évi 3131. sz. alatt kelt engedélye alapján. zárt írásbeli ajánlati tárgyalás útján eladtnak a „**volt Marosszék közönsége**” tulajdonát képező és **Maros-Tordavármegyéhez tartozó Szováta községe** határában fekvő erdőkből:

1. A C) üzemsztály I-ső tag 4 osztág, II-ik tag 9 és 10 osztágaiból a természetben egy összefüggő testben kijelölt 170, kat. hold területen levő és 35,150 (Harminczötezer száz ötven) frt becsértékű összes fenyőfa-készlet.
2. A C) üzemsztály I-ső tag 4 osztág, II-ik tag 9 és 13 osztágaiból kihasznált és a természetben kijelölt vágásterületeken még fennálló fakészlet, valamint a földön fekvő, de még felhasználható fák és tönkök köbméterenként 40 cm. középméternél felül 1 frt 50 kr.; 25—40 cm. középméternél mellett 1 frt 20 kr. és 25 cm. középméternél alul 1 frt kiáltási ár mellett.

Az ivenként 50 kros bélyeggel ellátott és 1895. évi április hó 29. napjának déli 12 órájáig, mint a versenytárgyalásra kitűzött időig, hozzám benyújtandó ajánlatokban a felajánlandó árak számjegyekkel és betűkkel is világosan kiirandók, valamint az is határozottan kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverezési feltételeket teljesen ismeri és azokat feltétlenül elfogadja.

Ajánlatok az 1. és 2. pont alatti fakészletekre külön-külön teendők.
Az ajánlatokban és pedig az 1. pont alattira nézve a becsérték 10%-ának megfelelő, a 2. pont alattira nézve 500 (ötszáz) frt bántópenz esatolandó.

Az árverezésre vonatkozó részletes feltételek megtekinthetők Maros-Tordavármegye alispáni hivatalánál, Szováta-n a kezelő főerdésznel, Nyárad-Szeredában, Magyar-Régenben, Szász-Régenben, Gyergyó-Szentmiklóson és Székely-Udvarhelyt a főszolgabírói hivataloknál és Szász-Régenben a városi tanácsnál.

Marosvásárhelyt, 1895. márczius hó 31-én.

Sándor László,
alispán.

236. (2—3)

GAZDATISZT,

parancsolni és engedelmeskedni tudó, szorgalmas, szakképzett,

azonnali belépésre kerestetik.

Okmányait és ajánlatát küldje:

UGRONGÁBOR urhoz,

Budapest, József-körút 23.
234. (3—3)

BÉRBE ADÓ

az „**EUROPA**”-szálloda

Deesen.

Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal, szóval vagy levélben.

229. (3—6)

Naláczy Farkas.

Üzletváltoztatás miatt a legjobb alkalom szolid készítményű butorok beszerzésére!

Alóirotnak van szerencséje a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívni arra, hogy közbejött okok miatt

üzletét megváltoztatni
kénytelen.

S mivel ez halasztást nem szenvedhet, ez okból raktáron levő összes

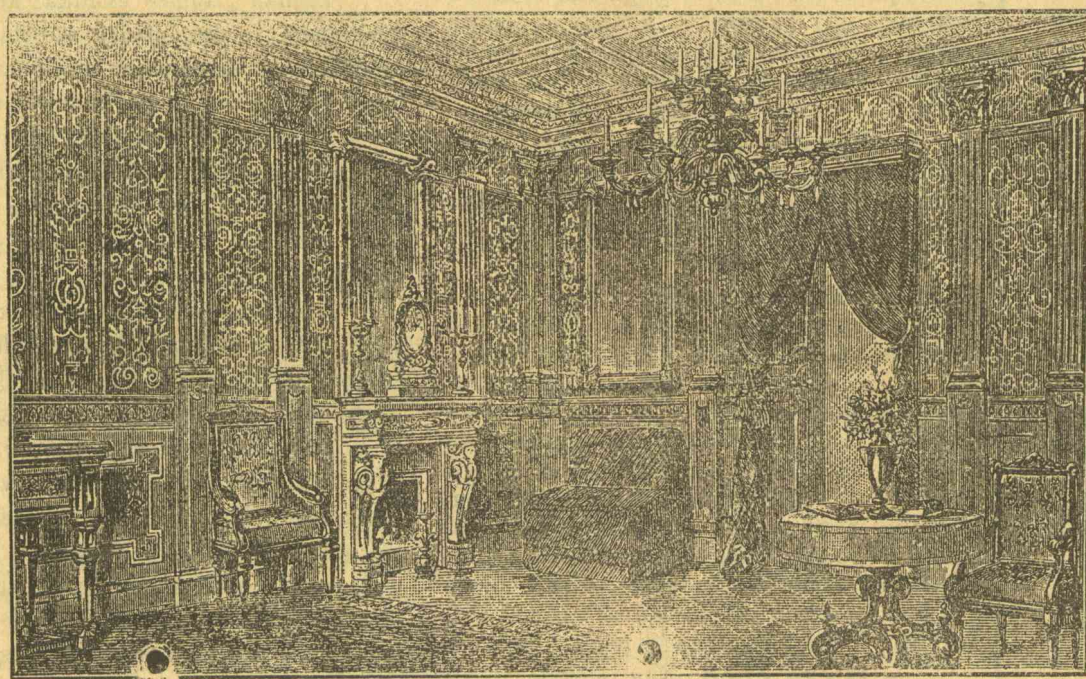
BUTORKÉSZLETÉT
gyári-, illetőleg az előállítási áron alól is kiárusítani óha tja.

Raktáromban kaphatók: általam készített kárpitos töltött butorok, egész garnitúrák, kisebb grupp-garnitúrák. Szalonba való fantasie darabok. Diszesen montirozott ülőkék (Hokerik). Montirozott fantasie asztalok, fali- és sarok-díszek. — Barock, Consol és Rococo-tükrök; továbbá férfi szobába való diványok és egyes karszékek, heverő diványok. Ezeken kívül sok itt elő nem sorolt töltött butorok, fűzőr-, és Afrique-madrál czok. (Lőszőr madráczok felelősség mellett.)

Felteslegesnek tartom készítményeimhez bővebb magyarázatot fűzni, tanuskodik a mellett 24 évtől fennálló tizetem és a nagyérdemű közönség bizalma.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve

115. (11—52)

Kiváló tisztelettel maradtam:

DUCHONY JÁNOS. kárpitos.

Üzletváltoztatás miatt a legjobb alkalom szolid készítményű butorok beszerzésére!

A Torda-Aranyosvármegyei Takarékpénztár részvény-társaság

folyó évi Márczius hó 10-én tartott III-ik rendes közgyűlése határozatából az eddigi 100.000 frt alaptőke, további

1000 darab újabb részvény kibocsátása által

200.000 forintra emeltetik fel.

Az új kibocsátás alkalmával, miután a három előző üzleti év 10.000 forint tartaléktőkéjét eredményezett, az új részvényeknek a régiakkal egyenértékűvé tétele czéljából ezen 100 forint névértékű részvények

112 frttal bocsátatnak aláírás alá.

A részvények aláírása május hó 31-ig tart.

Aláírásokat elfogad és bővebb felvilágosítással szolgál

a Magyar Leszámitoló és Pénzváltó bank
erdélyrészi fiókosztálya.

238. (2—3)

Kolozsavart, Belközép-utca 8.

MATUTSEK JÓZSEF

27 év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete,
KOLOZSVÁRT.

Főtér 32-ik szám alatt (a volt HUTFLESZ-féle
üzlethelyiségben).

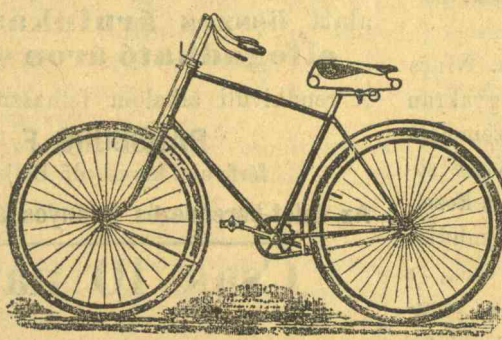
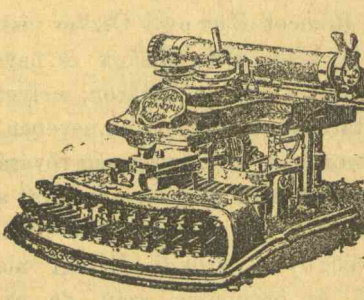

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és dívat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.
3. (27—x)

Egész friss
vetemény, virág-
és
gazdasági magvak
tisztá és megbízható minőségben
kapható:

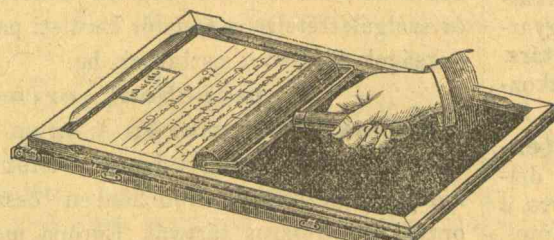
Tauffer Ferencz utódánál Kolozsavart,
erdélyrészi első és legnagyobb magkereskedésében.

Ajánlok államilag ólomzárolt francia és magyar luczernát, lóherét, fűmagvak, répamagvak stb.

 Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Nagy raktárt tartok az összes gazdasági gépek és eszközökből; ugymint: ekék, boronák, fűkaszáló-, arató-gépek, széna-gyűjtők, cséplőgépeket kéz- és lőerőre, rosták, trieurók stb.

A kerékpár-sporthoz szükséges összes felszerelések legjobb minőségben, legolcsóbban nálam beszerezhetők. — Angol és belföldi gyártmányú bicyclik nagy választékban; továbbá a „Orandall” amerikai gyorsíró-gép, a „Kosmopolit” emeltyű rendszerű írógép, az „Edison-féle Mineograph” iratsokszorosító készülék mindig raktáron vannak és nálam gyári áron beszerezhetők.

150. (11—x)